

Parashat Hashavuah

Vayechi - ויחי : "And he lived"

Torah : Genesis 47:28-50:26

Haftarah : 1 Kings 2:1-12

Gospel : Matthew 26-28

Like Ephraim and Manasseh

Thought for the Week

"By faith Jacob, as he was dying, blessed each of the sons of Joseph." (Hebrews 11:21)

Commentary

He blessed them that day, saying, "By you Israel will pronounce blessing, saying, 'May God make you like Ephraim and Manasseh!'" Thus he put Ephraim before Manasseh. (Genesis 48:20)

Jacob laid his hands on Ephraim and Manasseh and bestowed a blessing upon them. He declared that the children of Israel would henceforth bless their own children, saying, "May God make you like Ephraim and Manasseh!" In Sabbath-keeping families, on Friday nights, while the family is gathering around the Sabbath table, fathers lay their hands on their children and bless them. To their sons they say, "May God make you like Ephraim and Manasseh." To their daughters they say, "May God make you like Sarah, Rebekah, Rachel and Leah." He blesses each of the children with the words of the priestly benediction and, as he feels led, other words of encouragement and blessing.

Why would a father, on the one hand, bless his sons to be like Ephraim and Manasseh, while on the other hand, blessing his daughters to be like the matriarchs Sarah, Rebekah, Rachel and Leah? Why not also ask that his sons be like the noble patriarchs?

The answer is in the Torah. Just before Jacob declared that Israel would bless their sons to be like Ephraim and Manasseh, he himself finished bestowing a blessing upon Ephraim and Manasseh. If we look more closely at the blessing he gave them, we discover that through this blessing he transferred the Abrahamic covenant and promises to Joseph's sons. Just as Jacob had received the blessing from his father, Isaac, who received it from Abraham, he passes it on now to Ephraim and Manasseh:

The God before whom my fathers Abraham and Isaac walked, the God who has been my shepherd all my life to this day, the angel who has redeemed me from all evil, bless the lads; and may my name live on in them, and the names of my fathers Abraham and Isaac; and may they grow into a multitude in the midst of the earth. (Genesis 48:15-16)

Zoals Efraïm en Manasse

Gedachte voor de week

"Door het geloof heeft Jakob, toen hij stervende was, elk van de zonen van Jozef gezegend." (Hebr. 11:21)

Commentaar

Hij zegende hen die dag, zeggende: "Door u zal Israël zegen uitspreken, zeggende: 'Moge God u maken als Efraïm en Manasse!' " Zo plaatste hij Efraïm vóór Manasse. (Genesis 48:20)

Jacob legde zijn handen op Efraïm en Manasse en schonk een zegen op hen. Hij verklaarde dat de kinderen van Israël voortaan hun eigen kinderen zouden zegenen, zeggende: "Moge God u maken als Efraïm en Manasse!" In Sabbatvierende gezinnen, op vrijdagavond, terwijl de familie verzameld is rond de sabbat tafel, leggen vaders hun handen op hun kinderen en zegenen hen. Tot hun zonen zeggen zij: "Moge God u maken als Efraïm en Manasse." Tot hun dochters zeggen ze, "Moge God u maken als Sarah, Rebekka, Rachel en Lea." Hij zegent elk van de kinderen met de woorden van de priesterlijke zegen en als hij zich geleid voelt, met andere woorden van bemoediging en zegen.

Waarom zou een vader, aan de ene kant, zijn zonen zegenen om te zijn als Efraïm en Manasse, en aan de andere kant, zijn dochters zegenen om te zijn als de aartsmoeders (matriarchen) Sarah, Rebekka, Rachel en Lea? Waarom ook niet vragen dat zijn zonen als de edele aartsvaders (patriarchen) zouden zijn?

Het antwoord is in de Tora. Vlak voor Jacob verklaarde dat Israël z'n zonen zou zegenen om als Efraïm en Manasse te zijn, eindigde hijzelf met een zegen op Efraïm en Manasse te verlenen. Als we beter naar de zegen kijken die hij hen gaf, ontdekken we dat hij via deze zegen het Abrahamitisch verbond en beloften naar Jozefs zonen overgebracht. Net zoals Jacob de zegen van zijn vader, Isaac, had gekregen, die hem van Abraham ontving, geeft hij hem nu door aan Efraïm en Manasse:

De God voor wie mijn vaderen Abraham en Isaak wandelden, de God die mijn hele leven mijn herder was tot op deze dag, de engel die mij verlost heeft van alle kwaad, zegene de jongens, en moge mijn naam in hen voortleven, en de namen van mijn vaderen Abraham en Isaak, en mogen ze uitgroeien tot een menigte te midden van de aarde. (Genesis 48:15-16)

When Jacob asks that his name and the names of his fathers may live on in the boys, he is asking that they will walk in the same blessings and covenant relationship that God bestowed upon the patriarchs. So essentially, this blessing is equivalent to saying, "May God make you (Ephraim and Manasseh) like Abraham, Isaac and Jacob." When we bless our sons, saying, "May God make you like Ephraim and Manasseh," the actual blessing in view is the blessing Jacob spoke over the boys. It's not that Ephraim and Manasseh were so wonderful that we want our boys to be just like them. Instead, we want our boys to be blessed with the same blessing they received from Jacob. We want them to be reckoned part of the covenant and blessings God bestowed on Abraham, Isaac and Jacob. When we bless our sons to be like Ephraim and Manasseh, we are asking for their inclusion in the Abrahamic legacy of covenant and blessing, a perfect symmetry with the matriarchal blessing over our daughters.

[FFOZ](#)

Wanneer Jacob vraagt dat zijn naam en de namen van zijn vaders mogen voortleven in de jongens, vraagt hij dat zij in dezelfde zegening en verbondsrelatie zullen wandelen die God aan de aartsvaders schonk. Dus in wezen staat deze zegen gelijk met te zeggen: "Moge God u (Efraïm en Manasse) maken zoals Abraham, Isaak en Jakob." Wanneer we onze zonen zegenen, zeggende: "Moge God u maken als Efraïm en Manasse," hebben we eigenlijk de zegen op het oog die Jacob over de jongens sprak. Het is niet dat Efraïm en Manasse zo geweldig waren dat we willen dat onze jongens zoals zij worden. Integendeel; we willen dat onze jongens gezegend worden met dezelfde zegen als dat zij van Jacob ontvingen. We willen dat hun worde toegerekend deel te hebben aan het verbond en de zegeningen die God Abraham, Isaak en Jakob schonk. Wanneer we onze zonen zegenen om als Efraïm en Manasse te zijn, vragen wij voor hun opname in de verbondserfenis en zegen van Abraham, een perfecte symmetrie met de matriarchale zegen over onze dochters.